

SLOVENSKI NAROD.

Istaja vsak dan zvečer izvešeni nečije in praznike ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko dežele za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hodi sam po sebi, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 90 h. — Za Nemčijo celo leto 28 K. Za vse druge dežele in Ameriko celo leto 30 K. — Na naročbo brez istodobne vplačila naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od peterostopne petit-vrste po 14 h, če se oznanila tiska enkrat, po 12 h, če se tiska dvakrat in po 10 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravlništvo je v Knafljovih ulicah št. 5. — Upravlilstvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

Uredništva telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

Upravlništva telefon št. 85.

Zahtevamo šatisfakcije!

Za časa deželnozborskih volitev smo zabeležili vest, da je deželno-vladni svetnik pl. Laschan raztrgal dostavnico in sodni sklep, ki seje tiskalnjevega strežaja, na drobne kose, ker je bilo oboje pisano v slovenskem jeziku, ter vrgel raztrgane spise pred noge sodnemu slugi kričeč: „Wie kann sich das Gericht erfreuen, mir in dieser Sprache etwas zu zustellen.“

Mi smo takrat zahtevali od deželne vlade točnega pojasnila, če je navedeni dogodek resničen; v slučaju pa, da bi preiskava dognala, da je vladni svetnik pl. Laschan res pregrešil ono, kar se mu je očitalo, smo terjali, da se ga eksemplarčno kaznuje in s tem da zadoščenjuje za impertinentno žaljenje slovenskega jezika.

Od tega časa sta že potekla skoraj dva meseca, ne da bi kaj slišali, da bi se bila proti pl. Laschanu uvedla preiskava in sedala šatisfakcija našemu žaljenemu narodnemu ponosu.

Deželna vlada ni niti smatrala za potrebno, da bi kakorkoli reagirala na našo notico, misleč pač, da se bo z molkom naložje in najkomodnejše rešila iz neljube ji afe in se pred vsem izognila dolžnosti, z vso strogostjo postopati proti Laschanu.

Mi smo bili na to pripravljeni in smo s svoje strani uvedli najtančnejše poizvedbe o dogodku, čigar glavni junak jo bil gospod deželno-vladni svetnik pl. Laschan.

In na podlagi teh poizvedb smo v prijetnem položaju konstatirati, da je vse ono, kar se je Laschanu očitalo, od kraja do konca resnično.

Res je, da je Laschan slovenski sodni sklep in slovensko dostavnico, ki mu jo je prinesel sodni sluga, raztrgal, razjarjeno vrgel raztrgane kose na tla in kričal, kakor besen: „Wie kann sich das Gericht erfreuen, mir in dieser Sprache etwas zu zustellen! Ich verbiete mir die Zustellung in dieser Sprache!“

Znano nam je, da je Laschan kmalu nato prišel k zavesti, ter uvidel, da je zagrešil nekaj nedopustnega. Skesano je pobiral po tleh raztrgane koščke dostavnice, ki jo je na to dal zlepiti.

Ta zlepljena dostavnica se bo morda še dala najti kot „corpus delicti“ v sodnih aktih.

Sedaj pa resno besedo na naslov o. kr. vlade, oziroma gospoda deželnega predsednika barona Schwarza!

Deželno-vladni svetnik pl. Laschan je uradnik v deželi, kjer tvorijo Slovenci 98% vsega prebivalstva. Najmanj, kar se more zahtevati od njega kot političnega uradnika, je, da se ne vmešava v politiko in da respektira tisti jezik, ki ga govori avtohtono prebivalstvo v deželi, tisto prebivalstvo, ki ga plača in redi.

To zahteva že navaden takt. A tega takta, kakor se zdi, mož, kakor je Laschan ne pozna.

On je v prvi vrsti zagrizen nemški nacionalec, nemškonacionalni politik in šele potem o. kr. politični uradnik.

Pod takšnimi pogoji se seveda ni čuditi, da je Laschan prav tako slab uradnik, kakor je zagrizen nemškonacionalni politik.

Mi smo celo tako indiskretni, da povemo, da po splošni sodbi ni v deželnovladni palači bolj nesposobnega uradnika, kakor je Laschan. Aroganca in ignoranca sta pač lastnosti, ki sta si v tesni zvezi!

Ce nas Slovence torej žali človek, ki bi imel dovolj vzroka za hvaljevanje se bogu, da sme mirno in ponižno sedeti na svojem mehkih stolčku palači na Bleiweisovi cesti, tega pač ne moremo mirno trpeti.

Mož, ki je naš kruh, naj se navadi spoštovati tiste, ki mu ga dajo! Ako mu to ni prav, pa naj pobere šila in kopita in gre tja, kjer njegovih rahločutnih ušes ne bodo vznemirjali glasovi slovenskega jezika.

Gospod baron Schwarz! Položaj vam je sedaj jasen. Deželnovladni svetnik pl. Laschan je zakrivil dejanje, ki kategorično zahteva zadoščenja.

Slovenci, avtohtoni prebivalci kranjske dežele, se ne damo v svojih narodnih čustvih žaliti od nikogar, najmanj pa od kakega priseljenega tuja, ki živi ob našem kruhu, in če je tudi slučajno o. kr. politični uradnik.

Zato zahtevamo z vso neizprosno nostjo in odločnostjo, da nam preskrbi gospod deželni predsednik baron Schwarz najpopolnejše zadoščenje za dejanje, ki ga je zakrivil pl. Laschan.

In to v najkrajšem času! Par dona ne poznamo!

Če ne dobimo pravočasno zadovoljujoče šatisfakcije, lahko že sedaj povemo, da bodo naši poslanci povzročili v deželnem zboru tak vihar, da ga bo gospod baron pomnil vse svoje žive dni! Toliko v ravnanje in uvaževanje, gospod deželni predsednik!

Po umoru gališkega namestnika.

Kdo bo naslednik grofa Potockega?

Lvov, 16. aprila. Tajni svetnik dr. Bobrzynski je izjavil, da nikakor ne kandidira za namestnika. To vprašanje se sploh ne more rešiti tako enostavno, temuč bo treba vladi še dolgotrajnih pogajanj. Med kandidati se navaja tudi bivši naučni minister dr. vitez Madejski.

Morilec in njegova mati.

Danes so konfrontirali morilca Sziczynskega z njegovo materjo. O uspehu se strogo molči. Ker sta mati in sin obdolžena navadnega hudodelstva, ne smeta imeti svoje hrane, temuč dobivata od včeraj jetniško hrano.

Zarota?

Policijski komisar, ki je najprej zaslišal Sziczynskega, je izročil državnemu pravdniku celotno materijo. Iz katerih je razvidno, da je bilo v zaroto zapletenih še več Malorusov. Na podlagi teh aktov bodo zaprli v Lvovu in na deželi še več oseb.

Protesti in demonstracije.

Poljski klub bo takoj po veliki noči priredil velik protest proti maloruski agitaciji.

K predsedniku maloruskega kluba je prišla včeraj deputacija ukrajinskega dijaštva očitat mu, ker se je udeležil pogreba umorjenega namestnika. Romančuk je izjavil, da vsled napadov odloži predsedstvo državnozborskega kluba.

Dunaj, 16. aprila. Tukajšnja maloruska kolonija je imela včeraj velik shod, na katerem je več govornikov kritikovalo komunike, ki ga je izdal maloruski državnozborski klub povodom umora grofa Potockega. Klubov podpredsednik baron Vasilko je zagovarjal klubovo postopanje, ker so odgovorni voditelji maloruskega naroda dolžni, da obsojijo nezasišani umor, da svet ohrani Malorusom simpatije, v dosegu njihovih pravic. Vkljub temu pojasnilu pa je shod izrekel klubovemu predsedstvu nezaupnico.

Tajni dogovor med Čehi in Nemci.

Praga, 16. aprila. Glasilo agrarne stranke „Venkov“ zadržuje svojo vest o tajni pogodbi med Čehi in Nemci kar pa bivši trgovinski minister dr. Fort odločno zanika. „Union“ piše k temu, da je stvar tako resna, da se mora dobiti pojasnilo ne glede na osebe in razmere. Ministru Prašku se očita, da je spravil afero na dan le zato, da si pripravi lep odhod, ker vidi, da je sedanji notranji politični položaj neudržljiv. — „Lidove noviny“ poročajo, da je obenem s Praškom omajano stališče tudi nemškemu ministru Pesohki, ker pri rešitvi jezikovnega zakona nista bila prava zastopnika svojega naroda.

Kako se rešuje agrarno vprašanje v Bosni.

Zagreb, 16. aprila. Nekaki „bivši akademiki“ v Bosni, brezdvomno sinovi bogatih mohamedanskih posestnikov so obelodanili resolucijo, v kateri se izrekajo proti agrarnim reformam, češ, da je kmečko vprašanje v Bosni in Hercegovini že itak rešeno (?), nikakor pa se ne smejo utesniti lastniške pravice begov in ag. Končno zahteva resolucija pomnožitev orožnikov. Vedeti pa je treba, da je v Bosni in Hercegovini že 2800 orožnikov, dasi ni več prebivalcev, kakor na Štajerskem in Koroškem, kjer zadostuje 1150 orožnikov. V Bosni in Hercegovini je treba za orožnike na leto 3,775 200 kron, dočim se izda za ljudsko šolstvo le 671.270 K.

Strahovi pred velikosrbsko agitacijo.

Budapešta, 16. aprila. V vladnih krogih se govori, da bo v najkrajšem času aretovanih več hrvaških poslancev, ki so v zvezi z velikosrbsko propagando. Pred vsem zadene taka usoda poslanca dr. Pribičevića. Ministrski predsednik dr. Wekerle je opozoril barona Ahrenthala na velikosrbsko propagando, in ban Rauch je izjavil, da so samostojni Srbi v direktni zvezi z „Otačbino“ v Banjaluki, kjer so zaprli vse uredniško in upravnisko osebje ter so pri takratnih hišnih preiskavah našla pisma, ki hudo kompromitujejo voditelje samostojne srbske stranke, predvsem poslanca dr. Pribičevića.

Sarajevo, 16. aprila. Vsled poraza srbskih radikalnih kandidatov v občinski zastop so pristali obupani,

a voditelji jih skušajo tolažiti s tem, da se pritožijo pri ministru Burianu, češ, da so bile volitve nepravilne. Med mohamedanci se govori, da je bilo na dan volitev na pošti zaplenjenih 20 000 dinarjev, ki so prišli za agitacijo iz Belgrada.

Razpuščen kapite j.

Petrograd, 16. aprila. V Vilni je bil nedavno odpuščen škof baron Roop. S carjevim dekretom se je kapitlju ukazalo, naj izvoli namestnika. Ker se je kapitelj branil, češ, da je to proti načelom katoliške cerkve, je izišel nov carjev ukaz, s katerim se odpuste vsi člani kapitlja.

Mulej Hafid ponuja mir.

Pariz, 16. aprila. Kaid Sidi pasha, ki opravlja pri Muleju Hafidu posle ministra zunanjih del, je ponudil francoskemu konzulu v Safiju, naj Francija začne z mirovnimi pogajanj. Francoska vlada pa ne veruje, da je ta ponudba poštena, temuč hoče Mulej Hafid na ta način najbrže le pridobiti časa za vojne operacije.

Predsednik Roosevelt v Evropi.

Berolin, 16. aprila. „Lokal-anzeiger“ poroča iz Njujorka, da predsednik Roosevelt obišče prihodnje leto Evropo ter pride tudi v Avstrijo, da se pokloni cesarju Francu Jožetu. Tudi bo Roosevelt potoval po avstrijskih alpah, pred vsem pa obišče kraje, kjer je živel in deloval Andrej Hofer, za katerega goji obudovanje še izza mladosti.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 17. aprila.

— **Klerikalno sleparstvo.** Ko so klerikalni poslanci dovolili v to, da se osnuje v Ljubljani samostojna nemška gimnazija, so klerikalni listi na čelu jim „Slovenec“ sleparili slovensko javnost z bajko, da so Nemci svojo gimnazijo morali odkupiti z dragocenimi narodnimi in drugimi koncesijami. V prvi vrsti so naglašali, da je bila ena glavnih koncesij ta, da so Nemci in vada dovolili, da se uvede slovenščina kot učni jezik v višje razrede naših gimnazij. Kot drugo takšno koncesijo so navajali vladno obljubo, da se ustanovi na državne stroške slovenska trgovska šola v Ljubljani. Od tega časa je preteklo nekaj mesecev, in prišlo je na dan, da so bile vse te „koncesije“ navadno

LISTEK.

Dve novi sliki Primoža Trubarja.

Letos poteče štiristo let, kar se je v Rašici na Dolenjskem porodil Primož Trubar, začetnik slovenske književnosti. Pred njim je ni bilo knjige, ki bi bila pisana v naši materinščini, kakor to izpričuje Trubar sam, piše v svojem predgovoru k Novemu testamentu iz leta 1582.: „Denn vns vnd meniglich ist bewust, dass vor vier vund dreissig Jaren kein Brief oder Register, vil weniger ein Buch in vnserer Windischen Sprach zuffinden war.“ Njegov Abecedarium in njegov Catechismus, leta 1550. natisnjena v Tubingi, sta prvi slovenski knjigi, pisani še z nemškimi črkami. S tema dvema knjigama je bila ustvarjena prva podlaga, na kateri se je tekem stoletij zgradila sedaj že tako ponosna stavba slovenske literature. Trubar torej je bil prvi, ki je dotedaj zanemarljivi slovenski jezik zajel v tiskano besedo in mu s tem zagotovil obstanek in veljavo. On je bil tisti, ki je naobražene pozival, da naj silijo kmeti na to, da se njihova deca učijo slovenski čitati (Pismo do Kišla, Budine itd. iz leta 1561.) in on

je bil tisti, ki je med Slovence uvedel v njihovi materinščini tiskano knjigo in tako kot prvi odprl vrata duševni kulturi.

Da se slovenski narod utemeljitelju svoje književnosti izkaže hvaležnega, je sklenil proslaviti štiristoletnico njegovega rojstva z odkritjem njegovega spomenika, s primernimi publikacijami in drugimi na Trubarjev spomin nanašajočimi se priredbami. Akademski slikar Matvež Stern en pa je ob tej priliki izdal umetniški dovršeno razjedenko (=radirungo) Trubarjevega portreta, da si morejo Slovenci odličiti svoje domovje s sliko moža, ki mu gre hvala začetnika slovenske književnosti in torej buditelja duševne kulture, izvirajoče iz tiskane knjige.

Izvirnih Trubarjevih portretov je znanih trije: eden, od neznanega mojstra krasno rezan portret iz leta 1578., se nahaja v Trubarjevi Hišni postilli, v Tubingi natisnjena leta 1595. Drugi nahajamo Trubarjevo sliko v svinjsko usnje vtisnjeno na platnicah večine v Tubingi tiskanih in v usnje vezanih prot. knjig. Vtisi so pozlačeni, ali poteze so samoobsebi umevno nejasne in malo značilno izrazite. Tretji se nam kaže Trubar na plošči, ki jo hranijo v Derendingenu na Nemškem, in na kateri je upodobljena vsa njegova rodbina.

Vsi poznejši Trubarjevi portreti se naslanjajo na omenjeni portret v Hišni postilli, tako Čikoševa oljnata slika, ki je last deželnega poslanca notarja Plantana, Groharjeva oljnata slika, ki jo lastuje arhivar A. Aškerc, in vse reprodukcije, ki jih je tu pa tam najti po knjigah.

Tudi Stern enova razjedenka je narejena po tem rezu iz leta 1578. Kaže nam Trubarja kot 71letnega, še vedno čilega, zastavnega in energičnega moža. Teme pokrivajo le redki lasje, ki pa se zadej tem gostejši sipajo na visoki ovratnik bogatega gubanega plašča. Krepko izklesano obličje obrašča gosta, mehka, ne predolga brada, segajoča daleč v lice, izpod orlovskega nosu pa se na le malo vzbočeni ustni pobešajo gosti brki. Visoko čelo mu je nagubano, obrvi so smelo vzbočene, izrazite njegove oči pa strme v daljavo: njegov duh je splaval za mislijo, zasleduje jo po njenih, včasih tako muke polnih potih. Ravno kar se je bil čital v knjigi, ki počiva v njegovi desnici. Pa je ulelet na misel, ki je zajela njegovega duha in ga odvedla seboj v daljavo k svojim sestram. Povesila se je desnica, zaklopila se je knjiga, levica se je naslonila na desnico in zastalo je vsako gibanje. Ves izraz je osredotočen na te govoreče oči; zato vtisk, ki ga na gledalca napravi ta Trubarjev portret, neodoljiv in očarljiv. Mojster Stern en

nam s svojo razjedenko ni podal suhoparno očitane glave, temuč je vanjo vdal mil življenje: olepotil je na sebi ne preveč lepo, zato pa tembolj karakteristično Trubarjevo glavo.

Strnenova razjedenka pa ne bo zanimala samo zaradi svoje snovi, še večji je interes, ki ga mora vzbuditi med ljubitelji in poznavalci umetnosti radi svoje tehnike. Stern enov portret namreč ni nikaka mehanična reprodukcija, marveč je samostojen v vsakem pogledu dovršen umotvor, zanimiv tembolj, ker je to prva razjedenka, ki je izpod roke slovenskega umetnika prišla v slovensko javnost. Kakor znano, nastanejo razjedenke (radirunge) na ta način, da zariše umetnik črte, ki končno v svoji celokupnosti tvorijo enotno podobo, — na kovinasto, v našem slučaju na bakreno ploščo. Potem vzame na pomoč razjedenko, tekočino, ki na zarisanih črtah razje kovino tako, da nastanejo širše ali tanjše, bolj ali manj globoke praske. Tako razjedenka plošča tvori potem matrico, s katero se delajo posnetki na zanalasč zato pripravljeni dragoceni papir. Na ta način je mogoče, po eni sami plošči napraviti nekaj stotin odtiskov. Večje število slovenskih umetnikov se je že bavilo in se še bavi s to tehniko, ali Stern enu gre hvala, da je prvi poslal v javnost razjedenko istinite umetniške vrednosti.

Stern enov portret Trubarja, ki

ga je za razmeroma preneznatno ceno 10 K dobili v »Narodni knjižarni« v Ljubljani, bodo ljubitelji in poznavalci umetnosti gotovo sprejeli z veseljem, ker je samostojen umotvor, s katerim se domovanje resnično odliči. Format je kaj pripraven, ne prevelik, ne premajhen. Prikladni okvirji se dobe v isti prodajalni. Priporočamo, da se pa del čistega dobička steka v Trubarjev fond.

Širši javnosti pa je namenjena druga slika Trubarjeva, potom barvne avtotipije reproducirana po že omenjenem Groharjevem oljnatem portretu, ki ga je v svrhu reproduciranja Trubarjevemu odseku ljubezno na razpolaganje dal njegov lastnik, arhivar Aškerc.

Tudi Grohar se je v svojem portretu naslanjal na znani rez v Hišni postilli. Kar je tam samo enobarvno črtanega, je izrazil v barvah, na originalu čokato Trubarjevo postavo pa je nekako raztegnil, široki obraz zožil in visoko čelo še bolj markiral, tako da je obraz videti še bolj koščen, še ostreje izklesan. Dober je izraz Trubarjevih oči.

Letos slavimo štiristoletnico svojega prvega buditelja. Sezimo po njegovih slikah, Slovenci, krasimo si z njimi svoja domovja! Sezimo po njih tembolj, ker s tem zaeno podpiramo slovensko, s posvetnim blagom tako malo obdarjeno umetništvo!

Fr. K.

klerikalno sleparstvo, da bi prikri-
li svoje narodno izdajstvo. O poslo-
venjenju naših gimnazij še zdej ni
ne duha ne sluha in se tudi ni na-
deja, da bi se izpolnila ta naša na-
rodna zahteva, zlasti ker se je eden
izmed merodajnih članov klerikalne
parlamentarne delegacije, Ignacij
Žitnik, v državnem zboru samem
izrekel proti popolnemu poslo-
venjenju naših gimnazij.
A tudi z drugo takozvano „konce-
sijo“, da se ustanovi v Ljubljani
trgovska šola na državne stroške
ni bilo nič! Saj je znano, da usta-
novi ta zavod dežela, kakor je bilo
sklenjeno v zadnjem deželnozbornem
zasedanju. Vprašamo sedaj, kje so
tiste koncesije, za katere so
se klerikalni poslanci prodali
Nemcem ter dovolili ustano-
vitev nemške gimnazije v
Ljubljani? Odgovorite na to,
klerikalna gospoda!

Razmere na goriški realki
so postale naravnost neznosne, kakor
piše „Soča“. Nemški profesorji, zlasti
ravnatelj Gassner, profesor Müller in
suplent Hörburger tako ravnaajo s slo-
venskimi in laškimi dijaki, da jim ni
moč prestajati. Glede nemščine sta-
vijo tako visoke zahteve, da je večji
del učencev oviran v uku in napre-
dovanju. Da jih potem pade pri njih
70%, ni nič nenavadnega. Slovenski
in laški starši so izročili naučnemu
ministru pritožbo o teh razmerah in
zahtevajo, da se imenovani trije pro-
fesorji odstranijo z goriške realke.
Če se pride kdo pritoževati k ravnat-
elju čez prevelike zahteve profesor-
jev, pravi ta navadno: „Dajte svoje
otroke učiti rokodelstva! Vsi ne mo-
rejo izdelati šole, več nego polovica
jih mora pasti. Tak je predpis. Dan-
danasnji boče že vsak študirata. Glejte,
da se izgubite!“ Prijazen gospod, kaj
ne? Cel despot je tudi prof. Brechler.
Pred kratkim je zaprl za ubogi nič
tri dijake, dva po dve uri, enega pa
štiri. Potem so jih pa še silili, da ga
morajo iti prositi odpuščanja.

Kako resnicoljubni so klerikalci? Pri zadnjih deželnozbornih
volitvah na Goriškem so klerikalci
grdo pogoreli. Zato so začeli opletati
s svojimi umazaniami jeziki in obre-
kovati naprednjake, da so sleparili
pri volitvah, da so zasramovali vero
in cerkvene obrede itd. Med drugim
so očiteli nekateri Štefan Gruden
iz Slapa pri Idriji, da je razbijal sv.
razpelo. „Gorica“ je sveda brž po-
grabila to laž, le povedati ni hotela,
kdo je to storil in kje. Imenovala je
samo „suho dejstvo“. Ko je „Soča“
prijela „Gorico“, kje se je to zgo-
dilo, zlagala se je čez čas, da v Bi-
ljah. V danes nam došli „Soči“ pa
beremo izjavo šestere oseb, ki obža-
lujejo, da so bili pri zadnjih deželno-
zbornih volitvah zapeljani in da so
v javnosti govorili, da je Štefan Gru-
den iz Slapa prelomil oziroma vrgel
na tla sveto razpelo; preklicujejo to
svoje govorjenje kot neutemeljeno in
neresnično. Iz tega se vidi, kako re-
snicoljubni so ljudje, ki vlečejo na
duhovniško plat.

Iz šolske službe. Zaradi
boleznij je dobil dopust nadučitelj
Matej Peterlin v Studencu pri
Krškem in pride na njegovo mesto
absolvirana učiteljska kandidatinja
gđ. Julija Hajnrihar kot sup-
plentinja. Učiteljica gđ. Albina
Prevc v Dvoru je zaradi bolezni
dobila dopust in pride na njeno me-
sto kot supletinja gđ. Karolina
Zupančič iz Besnice. Istotako je
zbolela in dobila dopust ga. Roza-
lija Salberger. Merva na Jese-
nicah ter jo bo nadomestovala ta čas
supletinja gđ. Marija pl. Zhor-
sky.

Premaganci.

Novela; spisal Fr. Remec.
(Dalje.)

Naposled mu je bilo le pretežno
gledati mirno prijateljsko občevanje
med Zoro in med Kotnikom in pri
prvi priliki je to Zori povedal, skrb-
no pazec, da mu ne uide nobena pre-
nagljena beseda.

»Kadar sedi Kotnik v naši dru-
žbi, mi postane vselej nekam tesno
pri srcu«, je rekel domov grede Zori.
»Mislim, da meni vendar ne morete
ničesar očitati.«

»Saj vam tudi ničesar ne oči-
tam,« je smehljalje rekla Zora. »Kaj
naj vam tudi očitam? Prijazni ste in
pozorni.«

»Hvala vam za to priznanje,«
je rekel Zvanut. »Mene pač boli, ko
vidim, kako se dobro razumete s
Kotnikom, ki ga še pred kratkim ni-
ste mogli trpeti.«

»Ne razumem vas,« je nekoliko
hladno in neprijetno presenečena iz-
javila Zora. »S Kotnikom govorim
vendar zgolj o splošnih stvareh.«

»Da, to je že res. Govorita le o
literaturi, o politiki, o muziki, o na-
rodnosti, o slovanstvu in o takih
stvareh. A čudno je, da sta vedno
enaki misli in enakih nazorov. Ka-
ko bi bil jaz srečen, če bi bila midva
v vseh teh stvareh enakih nazorov.«

G. Robert Kollmann, sin včeraj
umrlega g. Frana Kollmanna, je po-
daril, da počasti spomina svojega
očeta, društvu „Mladika“ 1000 K,
za „Trgovski dom“ 1000 K,
mostnemu ubožnemu zakladu
1000 K, „Družbi sv. Cirila in
Metoda“ 1000 K, pevskemu društvu
„Slavec“ 500 K, „Ljubljans-
skemu Sokolu“ 500 K, „Rado-
goju“ 500 K, „Učiteljskemu
domu“ 500 K in „Glasbeni Ma-
tici“ 500 K. Kakor smo izvedeli, je
blagi pokojnik imenoval za izvrševa-
telja oporoke g. župana in dr. po-
slanca Ivana Hribarja, kateremu
je v spomin zapustil svojo novo
opravo salona.

V dobrodelne namene je za-
pustil, kakor se nam poroča, pokojni
g. Fran Kollmann svojo vilo na
Bledu. Vila je vredna okrog 50 000
kron.

Pogreb g. Frana Kollmanna bo
v ponedeljek, 20. t. m. ob 3. popoldne.
Mrtvo truplo pripeljejo v nedeljo
po noči iz Area v Ljubljano. Poko-
pan bo v svoji grobnici na pokopa-
lišču pri Sv. Krištofu.

Slov. gledališče. Iz Gorice se
nam piše: Dolgo smo pričakovali
občni zbor slov. dram. društva in ne-
strpno pričakovali, kaj se ukrene „po-
trebnega“. Ali varali smo se. Kaj se
je sklenilo? Nič — Veselili smo se
in igralcem že naprej čestitali, da
bodo tudi njim enkrat zasijali boljši
dnevi. Ali dosedaj je ostalo vse pri
staremu. Prevažni predlogi niso bili
sprejeti. Občinstvo zahteva dobre
igralce, ali kako bo vodstvo dobilo
igralce, ako jih tudi dobro ne plača.
Boljše moči so že tudi zapustile
Ljubljano in še nekateri se priprav-
ljajo na odhod proti jugu, kakor smo
mimogrede zvedeli. Ali ni to žalost-
no, da nas zapuščajo domačini in
na njih mesta pridejo tuji praktici-
rat, kateri govorje na odru tako me-
šanico, da bi človek vzel klobuk pa
šel? Ali se ne da to odpraviti? Ali
ni to žalostno, da se nihče ne zga-
ne? Edino, kar bi bilo pravično, bi bilo,
da se plača igralce za celo leto, ne
pa samo za par mesecev. Gotovo
gredo radi igralci v Trst, saj tam so
plačani celo leto. Zakaj v Ljubljani
drugače? Ali misli društvo, da bi s
tem izgubilo, ako bi plačalo igralce
celo leto? O ne, ravno nasprotno.
Dobri igralci bi radi potem ostali v
Ljubljani. V poletnem času bi igrali
po trgih in vaseh, in to bi društvu
dosti doprineslo, kajti slov. igralce
sprejmejo deželani z veseljem. Ali je
to prav, da morajo igralci takorekoč
na svojo roko prirejati predstave v
poletnem času? Ali ne bi lahko
društvo samo vse to vodilo? Skrajni
čas je, da pomagata igralcem in ko
se zopet zberete po „Veliki noči“ k
občnemu zboru, pridite do sklepa, da
se plača igralce celoletno ne pa polo-
vično, za kar vam bodo igralci vedno
hvaležni in ves slovenski rod.

„Savo“.

Trubarjeve razglednice. V
oknu Schwentnerjeve prodajnice so
izobešene Trubarjeve razglednice kot
reprodukcije sadrovega kipa, ki ga
je napravil kipar Peruzzi. Kadar
bo razstavljen kip sam, izpregovorimo
o njem kaj več. Razglednice pripo-
ročamo.

**Francoška učna knjiga v slo-
venskem jeziku.** Gosp. prof. Mi-
ralar piše slovnico francoskega
jezika za šole s slovenskim učnim je-
zikom (realna na pr. v Idriji, gimna-
zije, ženski licej itd.)

Vsiljevanje. Nek ljubljanski tr-
govec vsiljuje namesto zahtevanih
Ciril in Metodovih užigalic konku-
renčne klerikalne vžigalice. Če do-
tičnik z vsiljevanjem ne boče takoj

prenehal, ga bomo neusmiljeno iz-
ročili pravosti.

„Prosveta“ so darovali in sicer
osrednjemu društvu: Posojilnica v
Radovljici 30 K, Neimenovani 5 K;
podravnski podružnici: dr. Rosina 3 K,
celjski podružnici: dr. Kukovec 5 K,
dr. Hrašovec 5 K, Strmečki 2 kroni.
Vsem darovalcem izreka najiskrenejšo
zahvalo odbor „Prosvete“.

**Simon Gregorčičeva javna
knjižnica** bo v soboto, nedeljo in
ponedeljek zaprta. Počenki s torkom
se začnejo spet redne izposojevalne
ure: vsak delavnik od 5. do 7. pop.
in ob nedeljah in praznikih od 9. do
12. dop. — Obenem se naznanja ce-
njenim obiskovalcem knjižnice, da se
je v knjižničnem lokalu izpostavil
nabiralnik „Družbe sv. Cirila
in Metoda“.

Silhar Fr. Klemenčič. Kakor
nam poroča g. Fr. Klemenčič, se je
v naš podlistek o njegovih slikah
vrnila pomota. Gospod Franc Klemen-
čič namreč doslej sploh še ni
razstavil nobene slike, izimši en por-
tret na drugi umetniški razstavi, ki
ga je bil zgotovil, ko je zapustil
ljubljansko obrtno šolo. V Trstu je
razstavil Milan Klemenčič. Beležimo
ta popravek tem rajši, ker korigira
naše poročilo v toliko, da si je g.
Franc Klemenčič takoj s svojim
prvim resnim nastopom priboril pri-
znanje.

**Knjige „Matiče Slovenske“ v
hrvaških listih.** Z veseljem konsta-
tiramo, kako se hrvaški listi bavijo s
slovensko knjigo. O letošnjih knjigah
„Matiče Slov.“ je že poročalo „Hr-
vatsko Pravo“ (Zagreb), „Reški Novi
List“, kjer je g. Sever iz Opatije po-
sebno toplo pisal o njih, nadalje je
prinesla cel podlistek „Hrvatstva“
(Zagreb) in „Narodna Obrana“ (v
Oseku, v Slavoniji). Ta-le slavonski
dnevnik poroča o naši Matiči v po-
dlistku petih števil, najobširnejše o
Meškovi knjigi „Na Poljani“ in o
„Zabavni knjižnici“. Pisatelj J—č
pravi: Prejeli smo letošnje knjige
„Matiče Slovenske“. Njihova kvanti-
teta in kvaliteta je visoka za knji-
ževnost tako malega naroda, kakor
je slovenski. Nam Hrvatom so Slo-
venci najbližji bratje. Tolikokrat je
izrečena trditev, da nam je skupaj
živeti ali umreti...“

Natečaj „Slovenska Matica“ raz-
pisuje natečaj za tisk sledečih druš-
venih publikacij za l. 1908: a) Ilu-
striran „Trubarjev zbornik“ v
obsegu 13 tiskanih pol. b) „Zabavna
knjižnica“ XX...10 pol. c) „Hr-
vatska knjižnica“ III. ilustrir-
rana 6 pol in d) „Prevodi iz sv.
književnosti“ V...11 pol. P. n.
tiskarne, ki reflektirajo na tisk ene
ali več navedenih knjig, se vljudno
pozivljajo, da pošljejo svoje oferte do
25. aprila 1908. V ponudbi treba je
navesti: 1) Ime knjige, ki jo želi
tiskarna prevzeti v tisk. 2) Kakovost
tip in papirja. 3) Stavek. 4) Ceno
za event. poseben tisk, n. pr. petit.
5) Ceno za tisk posamezne pole v
4500 izvodih. 6) V slučaju, da se
naknadno tiska več kot 4500 izvodov,
ceno za nadaljno število eksemplarov.
7) Ceno za 4500 platnic; vzorec pa-
pirja treba priložiti. 8) Pri obeh ilu-
striranih knjigah treba navesti, kolik-
o se zahteva za tisk slik v tekstu
in koliko, če se tiskajo na posebnem
papirju. Zaradi ilustracij bo
letos format „Hrv. knjižnice“ nekaj
večji. Papir mora biti primeren za tisk
slik, ki izidejo v tekstu, (n. pr. Holz-
freies Rohkunstdruckpapier). Ne-
kaj slik izpolni celo stran, druge
polovico. Poleg tega bo tudi nekaj
inicijal in sklepnih vignet. V
„Trubarjevem zborniku“ izide
nekaj slik na posebnih listih

in najbrže tudi pesmi v notah.
Pri tem „Zborniku“ bodi ovoj lepši,
nego pri do sedaj izišlih običajnih
„Zbornikih“. Nadaljna pojasnila se
dobe v društveni pisarni ob navadnih
uradnih urah. V Ljubljani dne 15.
aprila 1908. Dr. Ilešič m. p. predsednik.
Podkrajci m. p. tajnik.

„Matiče Hrvatske“. Ta teden
so se začele razpošiljati knjige „Ma-
tiče Hrvatske“ za leto 1907. (sedem
knjig, med njimi tudi „Kolo hr-
vatskih umjetnika“ z 10 barv-
nimi slikami in „Slovenske no-
vele in povesti“ od Levstika do
Krstnika). — „Matiče Hrvatske“ je
poleg teh redovitih knjig, ki jih dobe
vsi člani, v svoji „Mali knjižnici“ iz-
dala še „Uredbo vsemira“, po
Scheinerju prevedel dr. Kučera in pa
„Prometna politika uobee i
ugarsko prometna politika u
Hrvatskoj“ (vsaka teh dveh knjig
stane za člane 50 v), končno še Ovi-
dijeve Metamorfoze, prevedel T.
Maretič (cena za člane 2 K 50 v) in
pa drugi letnik smotre „Glas Matice
Hrvatske“ (za člane 1 K 50 v) —
Tistim članom, ki so za „Kolo hr-
vatskih umjetnika“ v smislu ene prejšnjih
objav doplačali 12 K, se bo ta svota
vračunala za l. 1908, ako mesto tega
ne žele obeh zvezkov „Male knjiž-
nice“ in „Glas Matice Hrvatske“ ali
Ovidijevih „Metamorfoz“, oboje z do-
plačilom 50 v. — Učlana rina „Ma-
tiče Hrvatske“ za Slovence je
4 K in se pošilja poverjeniku „Ma-
tiče Hrvatske“ ali naravnost v Za-
greb.

Slavnostni koncert. V proslavo
cesarjevega jubileja priredi „Glas-
bena Matica“ na jesen slavnostni ju-
bilejski koncert z dobrodelnim name-
nom po intencijah vladarjevih.

Umrla je včeraj predstojnica
hiralnice s. Dominika Bahovec
iz znane ljubljanske rodovine Bahov-
čeve. N. v. m. p.!

Državna subvencija. Poljedel-
sko ministristvo je dovolilo kmetijski
družbi kranjski na račun toletnih
državnih doneskov za pospeševanje
govodreje in reje drobnice 12 000
kron.

Letošnji glavni nabori se vrše
po nastopnem redu: I. Naborna
komisija: Dne 26. aprila poto-
vanje v Kamnik. Dne 27. in 28.
aprila nabor v Kamniku za sodni
okraj Kamnik. Dne 29. aprila po-
tovanje na Prevoje. Dne 30. aprila
in 1. maja nabor na Prevojah za
s. dni okraj Brdo; dne 1. maja tudi
potovanje v Trebnje. Dne 2. maja
nabor v Trebnjem za sodni okraj
Trebnje. Dne 3. maja potovanje
v Žužemperk. Dne 4. maja nabor
v Žužemperku za sodni okraj Žu-
žemperk in potovanje v Novo
mesto. Dne 5., 6. in 7. maja nabor
v Novem mestu za sodni okraj
Novo mesto. Dne 8. maja poto-
vanje v Metliko. Dne 9. maja na-
bor v Metliki za sodni okraj Me-
tlika. Dne 10. maja potovanje v
Črnomelj. Dne 11. maja nabor v
Črnomlju za sodni okraj Črno-
melj. Dne 12. maja potovanje v Ko-
stanjevicu. Dne 13. in 14. maja
nabor v Kostanjevici za sodni
okraj Kostanjevica; 14. maja tudi
potovanje v Mokronog. Dne 15.
maja nabor v Mokronogu za sodni
okraj Mokronog. Dne 16. maja po-
tovanje v Krško. Dne 18. in 19.
maja nabor v Krškem za sodni
okraj Krško; dne 19. maja tudi
potovanje v Radeče. Dne 20. in 21.
maja nabor v Radečah za sodni
okraj Radeče; dne 21. maja tudi
potovanje v Litijo. Dne 22., 23. in
25. maja nabor v Litiji za sodni
okraj Litija. Dne 26. maja poto-
vanje v Višnjo goro. Dne 27. in

29. maja nabor v Višnji gori za
sodni okraj Višnja gora; dne 29.
maja tudi potovanje v Velike Lašče.
Dne 30. maja nabor v Velikih La-
ščah za sodni okraj Velike Lašče.
Dne 31. maja potovanje v Rib-
nico. Dne 1. in 2. junija nabor v
Ribnici za sodni okraj Ribnica;
dne 2. junija tudi potovanje v Ko-
čevje. Dne 3. in 4. junija nabor v
Kočevju za sodni okraj Kočevje.
Dne 5. junija potovanje v Škofjo
Loko. Dne 6., 9. in 10. junija nabor
v Škofji Loki za sodni okraj
Škofja Loka. Dne 11. junija poto-
vanje v Tržič. Dne 12. junija nabor
v Tržiču za sodni okraj Tržič.
Dne 13. junija potovanje v Kranj.
Dne 15., 16. in 17. junija nabor v
Kranju za sodni okraj Kranj. Dne
18. junija potovanje v Radov-
ljico. Dne 19., 20. in 22. junija na-
bor v Radovljici za sodna okraja
Radovljica in Kranjsku goro.
Dne 23. junija vrnitev v Ljubljano.
II. Naborna komisija: Dne 8.,
9. in 11. maja nabor v Ljub-
ljani za mesto Ljubljano. Dne
12., 13., 14. in 15. maja nabor v
Ljubljani za sodni okraj Ljub-
ljanske okolice; dne 15. maja
tudi potovanje na Vrhniko. Dne
16. in 18. maja nabor na Vrhniki
za sodni okraj Vrhnika. Dne 19.
maja vrnitev v Ljubljano. III. Na-
borna komisija: Dne 6. maja po-
tovanje v Postojno. Dne 7. in 8.
maja nabor v Postojni za sodna
okraja Postojna in Senožeče;
dne 8. maja tudi potovanje v Vi-
pavo. Dne 9. in 11. maja nabor v
Vipavi za sodni okraj Vipava.
Dne 12. maja potovanje v Ilirsko
Bistrico. Dne 13. in 14. maja na-
bor v Ilirski Bistrici za sodni
okraj Ilirska Bistrica. Dne 15.
maja potovanje v Loč. Dne 16. maja
nabor v Loču za sodni okraj Loč.
Dne 17. maja potovanje v Cer-
knico. Dne 18. maja nabor v Cer-
knici za sodni okraj Cerknica.
Dne 19. maja potovanje v Idrijo.
Dne 20. in 21. maja nabor v Idriji
za sodni okraj Idrija. Dne 22. maja
potovanje v Logatec. Dne 23. maja
nabor v Logatecu za sodni okraj
Logatec. Dne 24. maja vrnitev
naborne komisije. Za mesto Ljub-
ljano se torej vrše nabori dne 8.,
9. in 11. maja. Dne 8. maja pride
k naboru I. in II. razred doma-
cih, dne 9. maja III. razred do-
mačih in I. razred tujih, dne 11.
maja II. in III. razred tujih nabor-
nikov.

Lekarna v deželni bolnici.
Deželni odbor je službo lekarnarja v
deželni bolnici razpisal z natečajnim
rokom 15. maja t. l. S to službo je
združena plača letnih 2400 K in 10%
draginska doklada.

Umrl je na Bledu hotelir gosp.
Viktor Klinar, vulgo Petran.
Pokojnik je bil vrl naroden mož, ki
je užival velik ugled tako med do-
mačimi, kakor med tujci. Blag mu
spomin!

**Človeška ribica na Dolenjskem
in učenost graške „Tagespost“.**
V učeni graški tetki, štev. 97, 7. 4.
1908, poroča neznan naravoslovni
učenkaj iz Ljubljane samozavestno,
da se nahajajo človeške ribice (pro-
teus anguinus Laur.) tudi na Dolenj-
skem. In to je bilo doslej neznan,
pomislite, celo — entomologom! Naj-
prej svetujemo uredništvu „Tagespo-
ste“ in pa tudi učenemu nemškemu
naravoslovcu, da proučita natančno
besedo entomolog. Kar se pa človeške
ribice tiče, navaja zoolog dunajske
univerze Fr. Werner v svojem delu
„Die Reptilien und Amphibien Öster-
reichs-Ungarns“ l. 1897 sledeča naj-
dišča na Dolenjskem: jama pri Zati-
čni, studenec pri Viru, Rupnica pri
Rupi, Sušica pri Toplicah, v jami pri
Kumpolju, Podliskavčeva jama pri
Ribnici, Studenec pri Žužemberku na
Krki, Vavta vas na Krki, pri izvru
Krke, Stari trg pri Višnji gori, v okoli-
ci St. Vida pri Zatični itd. Torej je
že v tem letu bilo „ofiojalnim kro-
gom“, kakor jih on naziva in katerim
podtika ta slavni učenjak iz Ljubljane
nevednost, znanih več najdišč na Do-
lenjskem kakor njemu samemu Sicer
mu pa to ne moremo zameriti, „ker
najbrže strogo strokovnih knjig in
časopisov ne čita.“ Če se pa že kot
lajk zanima za naravoslovje, bi mu
moralo biti znano vsaj poljudno pi-
sano naravoslovno delo „Brehms Tier-
leben“. Tudi tu, da, celo v stari izdaji,
se že navajajo najdišča na Dolenj-
skem. In ako je končno ta slavni na-
ravoslovec celo kaj ljubljanski posli-
Nemec, kar po slogu soditi tudi ni
izključeno, mu priporočamo delo na-
šega rojaka Erjavca „Domače in tuje
živali“, ki je izšlo že l. 1873 in kjer
se nam poroča, „da živi ta prečudna
živalica na notranjem in dolenjskem
Kranjskem.“ Navaja celo več naj-
dišč, kakor pri Strugu, v Viru, pri
Zatični itd. — Že pred več kot 200
leti je omenjal človeško ribico Val-
vazor, l. 1761 je opozoril na njo Sco-
poli in l. 1800 jo je znanstveno pre-
iskal in opisal Schreiber, kateremu se
bila že tudi znana najdišča na Do-
lenjskem. Torej z novo iznajdbo ne

»Kako ste čudni,« se je nasme-
nila Zora. »Če bi bilo to odvisno sa-
mo od moje volje, kakega mnenja
sem, potem bi bila prav rada vaših
nazorov. Če mi kaka stvar ugaja,
vam pa ne, vendar ne bodete zahte-
vali, naj se zlažem in naj vam pritr-
dim — proti svojemu prepričanju.
Sicer pa ne polagam na take stvari
prav nobene važnosti in zaradi raz-
like v mnenjih pač ni treba, da se le
količkaj žalostite.«

»Prav, prav... toda danes...
zdelo se mi je, da sta si imela nekaj
posebnega povedati... ali mi nočete
tega zaupati?«

»Posebno diskretni pač niste,
gospod profesor.«

»Nečem vas žaliti. Odpustite! A
pomislite, da je vroča ljubezen ved-
no nezaupna.«

»Torej poslušajte! Rekla sem
Kotniku danes, da sem prej imela o
njem jako slabo mnenje, da pa sem
ga v zadnjem času bolje spoznala.«

»In drugega nista nič govo-
rila?«

»O da, rekli mi je, naj bodeva
prijatelja, in jaz sem mu odgovori-
la, da mu hočem biti dobra prijate-
ljica.«

»Ah, ko bi bil gotov, da me lju-
bite, gospodična Zora, bi nič ne re-
kel,« je vzdihoval Zvanut.

»Zagotavljam vam pa, da Kotni-
ka ne ljubim, da mi še v sanjah ne

hodi na misel, da bi se vanj zaljubi-
la,« je izjavila Zora, ki se ji je zdelo
Zvanutova ljubosumnost popolnoma
nepotrebna, kajti v resnici ni nikdar
mislila na to, da bi se Kotnik zanjo
količkaj resno zanimal in njej sami
je postal Kotnik šele simpatičen, ko
je spoznala njegovo idealno narodno
mišljenje.

Zvanut pa ni bil pomirjen. Re-
kel si je, da med mladim moškim in
med mlado žensko sploh ni prijatelj-
stvo mogoče in da je vsako prijatelj-
stvo med njima začetek ljubezni.
Verjel je sicer Zori brezpogojno, da
še ničesar ne čuti za Kotnika, in da
se ji je Kotnik prikupil samo s tem,
kar je Zvanut imenoval »prismojeno
narodnostjo« in verjel je tudi, da
Kotnik še ni zaljubljen v Zoro, a
strah ga je bilo, da se pri daljšem
občevanju vendar najdeta. Zato je
začel siliti, naj se Zora čimprej odlo-
či. Naravnost do Zore se ni upal obr-
niti, ker je že dovolj dobro poznal
njen neodvisni ponosni značaj, pač
pa je govoril z gospo Ručigajevo.
Povedal ji je odkrito vse in jo prosil,
naj posreduje.

»Ne bojte se vendar, gospod
profesor,« ga je tolažila gospa Ru-
čigajeva. »Saj vendar že poznate Zo-
ro. Ko bi vas ne marala, bi vas goto-
vo takoj odslovila. Odločila se še ni.
Pomislite, da je že petindvajset let
stara, kar je za samico že mnogo in

da se zaveda, kako resna in pomem-
bna je taka odločitev. Rekla mi je pa
sama, da se odloči do dneva svojega
godu. Ta bo v treh tednih. Torej po-
trpite še te dni; v treh tednih bomo
praznovali zaroko in če bog da kma-
lu potem tudi poroko.«

»Zora je sama in iz lastnega na-
giba rekla, da se odloči do svojega
godu?« je vprašal Zvanut.

»Sama in iz lastnega nagiba.«

Zvanut je bil pomirjen. Zdaj ni
več dvomil. Zora je hotela na svoje-
ga godu dan praznovati svojo zaro-
ko, dvojno slavlje je hotela imeti in
in isti dan. Zvanutu se je to zdelo či-
sto naravno in vsa njegova nezaup-
nost in ljubosumnost je izginila.

Zora in Kotnik sta občevala
slej kakor prej brezskrbno in prija-
teljsko, toda intimnost se med njima
ni razvila. Dasi Zora še ni bila zaro-
čena, jo je Kotnik vendar smatral za
Zvanutovo nevesto in si ni dovolil
niti najmanjše stvarce, ki bi bila
mogla vzbuditi kak dvom o popolni
čistosti njegovega prijateljstva. Isto-
tako se je tudi Zora zavedla, da se
mora njeno občevanje s Kotnikom
držati najtesnejše dopustnih mej, ne
le iz ozirov na Zvanuta, marveč že
zaradi ljudi, ki bi ji znali pripiso-
vati namene glede Kotnika, ki jih
sploh ni imela.

(Dalje prihodnjik.)

bo nič! — Čudimo se graški „Tagespost“, da sprejema taka klepetava poročila, ko ima vendar na izbiro dobrih sodržnikov in informatorjev. Ta slučaj naj ji bo v svarilo, da ni vse zlato, kar se sveti s Kranjskega v blaženi nemščini.

15.000 kron so dobili hrastniški Nemci in nemškutarji od nemškega šulferajna na Dunaju za stavbni fond nemške šole v Hranstniku. „Slovenec“ pa obožava dr. Luegerja, ki z ogromnimi tisočaki podpira to nemško bojnjo društvo, ki zasaja vedno globlje ostre kremplje v slovensko meso!

Iz Slovenske Bistrice se nam piše: Tukajšnje veleposestvo Ignacija Schöberja je kupil slovenski konsorcijski za 190.000 K. S tem kupom se je slovenska posest v našem okraju dokaj ojačila.

Pesek v oči! Iz konjiškega okraja se nam piše: Zloglasnemu Amerišku, ki pride po veliki noči kot šolski vodja na nemško šolo v Štore pri Celju, je izrekel okrajni šolski svet konjiški priznanje (!), „za uspešno delovanje na šolskem polju“. To je že višek farbarije naših nemščurjev! Vsak pravi učitelj se mora sgrazati nad takim — „priznanjem“!

Zdaj pa še to! Iz Celja se nam piše: Pri naši mestni upravi škripa in poka na vse strani. Potrebščin prav dosti, a denarja malo ali nič. — Pred leti je sezidalo naše mesto svojo klavnico. Za to kolibo, ki danes k večjemu reprezentira vrednost 100.000 K, pa zahtevajo obresti od 200.000 K. Seveda so svoje dni nekateri naši mestni očetje a konto te stavbe potovali okrog po Nemčiji in drugod „studirati“ slične zgradbe; to pa je stalo mnogo lepih novcev. — Klavnino so mesarjem zdato povisali, a nedostatkov v klavnici vkljub parletnemu moledovanju ne odpravijo. A zdaj je proti pričakovani slavnosti naše magistratne gospode vzklopela celjskim mesarjem sveta jezica in bridko ter neusmiljeno prijemajo mestno starešinstvo v svojem list „Steiermärkische Fleischhauer-Zeitung“ z dne 15. t. m. radi škandaloznih razmer v mestni klavnici ter pretijo, ako se tu nerdnostim kmalu ne odpomore, s pritožbo do namestnje i. dr. — Vidi se, da celjska magistratna klika nima več zanesljive opore v obrtnikih in radovedni smo, kakšne bodo prihodnje volitve v mestni občinski zastop. Celjsko nemštvo je trilo, glavni njega stebri jeli so se vidno majati. „Fallen seh' ich Blatt auf Blatt!“ Lisjak Rakusch jo je pravočasno odkuril, a sedanji župan plem. Jabornegg trpko čuti nemilo breme celjskega županovanja. Časi se spreminjajo, tudi v — Celju.

Ptujška okoliška šola dobi nemški pouk! Ptujski Nemci in nemškutarji so s svojim denarjem prignali tako daleč, da dobi ptujška okoliška šola nemški pouk. Nezavedni župani in obč. zastopi občin so se dali preslepiti in prosili in dosegli, da se v zadnjih treh razredih te šest-razrednice uvede nemščina kot učni jezik. Poleg tega zahtevajo tudi, da bi poučevali na tej šoli samo nemški in nemškutarski učitelji, kar je seveda zopet maslo ptujskih Nemcev in nemškutarjev. Nemški listi so seveda vsi polni veselja nad to željo, „man weiss ja, in welcher entsetzlichen Weise viele slovenische Lehrer den deutschen Unterricht erteilen“, piše „Marburger Zeitung“. Tako se širi nemški vpliv v slovenske kraje!

Kaznovani hazardni igralci. Na Silvestrov večer je prišel v Rojkovo gostilno v Spodnjih Hočah na Štajerskem 37letni Jakob Malnar iz Hudega konca pri Ribnici na Kranjskem in pregovoril navzoče, postajnega paznika Mihaela Breiteneggerja, posestnika Jakoba Kolarja iz Hoč in Antona Zgonca, pismonošo iz Maribora in s Kranjskega doma, da so šli z njim igrati hazardno igro „edenin-dvajset“. V kratkem je Malnar dobil vse, kolikor so imeli njegovi soigralci. Vseled tega je nastal prepir in pretep, ker so ga oni trije obdolžili, da jih je goljufal, in prišla je žandarmerija, ki je vse naznanila sodišču. Malnar je bil pri okrajnem sodišču obsojen na 800 K kazni, oni trije pa po 10 K. Malnar je bil že trikrat zaradi tega pregreška kaznovan in je leta 1902 v svoji slepi igralni strasti ubil soigralca. Okrožno sodišče mu je znižalo kazen na 400 K.

Boj med delavci in vojniki V Mariboru je nastal boj med delavci in vojniki. Prvi so bili oboroženi s koli. Četovodja Ivan Donko je bil s kamenom tako zadet na glavo, da se je nezavestno zgrudil. Zaprli so napadalce Ivana Mesariča iz Slovenske Bistrice, Martina Gajčka iz Vrbovelj, Antona Papeža iz Lajtersberga in Jožefa Kolarja iz Selnice ob Dravi.

Reparaki umor. Agent Ivan Neiger iz Biželskega pri Brežicah in njegova priležnica Jaga Kušan in Jehovca na Hrvaškem sta zadavila Frančiško Pekić iz Senja na Hrvaškem, jo oropala, potem ji pri-

vezala kamenje na noge in jo vrgla v Savo. Zločinca so že zaprli.

Ozkoletna železnica postaja Slov. Bistrica-mesto Slovenska Bistrica se začne morda že v kratkem graditi, ker je železniško ministristvo pritrnilo predloženemu projektu.

Slovenska knjigarna na Štajerskem. Štajerski narodni Slovenci nameravajo ustanoviti knjigarno. Doslej še ni nobene slovenske knjigarne na Štajerskem.

Trikrat si je zlomil nogo Martin Kranjc, župnik na Sladki gori na Štajerskem.

Novo slovensko podjetje, prve svoje vrste se je ustanovilo v Dobri vasi na Koroškem. Podjetnik je g. M. J. Prajnik, in sicer izdeluje smolnate in oljnate izdelke. Dosedanje njegovo večletno delovanje v tovarni kot izdelovatelj nam je gotov porok, da bo podjetje uspevalo. Da bo blago v občno zadovoljnost. Omeniti še moramo neustrašenost, ki se na Koroškem redkokdaj najde, da namreč novi podjetnik tudi sedaj ni skril svoje narodnosti, ampak da je celo podjetje osnoval in uravnal kot slovensko. Slovencem se najtopleje priporoča novi podjetnik ki zasluži, da se od naše strani podpira. Svoji k svojim!

Gostovanje ljubljanskega ansambla v Gorici. Na nesramni napad nekega klerikalnega nadutega v predsočnem „Slovenec“, na naše predstave, odgovarjamo sledeče: „Uspeh vsake posamezne predstave je bil velikanski, igre dostojno uprizorjene in repertoar je bil naravnost sijajen za Gorico, kajti najlepše in najboljše izvirne in tuje novitete preteklo sezone so bile v njem zastopane. Da je to resnica, svedočijo gorški listi, ki so polni hvale o našem gostovanju in gorško občinstvo, ki je vsak večer zadovoljno zapustilo gledališko dvorano „Trgovskega doma.“ — Člani slovenskega gledališča v Ljubljani.

„Katoliški“ zlikovci so dež. poslancu gorškemu g. Ivanu Savniku porezali nekaj dreves. Kaj bi se bilo še zgodilo, da jih ni pravočasno zasaul nek Savnikov kmet. Kdo jih je napeljal v to?

V mrtvašnici je umrl v Zagreju na Gorškem Ivan Bavdev. Sel je tja, da izvrši neka dela; komaj pa je stopil v mrtvašnico, zadela ga je kap in zgrudil se je mrtev na tla.

Izjalovljena ovadba. Pod tem naslovom smo dne 9. marca t. l. prinesli notico o nekih sobarjih Lloydove družbe, proti katerim je bilo uvedeno kazensko postopanje. V isti notici smo namreč povedali, da je državno pravdnistvo ustavilo kazensko postopanje proti večemu številu obtožencev, ker so bili spoznani za nedolžne. Pa naj povemo ves dogodek: Parobrodna družba avstrijskega Lloydja je bila na podlagi nekega anonimnega pisma vložila na policiji v Trstu ovadbo proti lastnim uslužbencom sobarjem, češ, da ti na parnikih, kjer so uslužbeni, kradejo razne predmete. Na podlagi te ovadbe je policija izvršila hišno preiskavo na stanovanjih vseh v Trstu bivajočih sobarjev. Na teh preiskavah je policija našla in zaplenila za štiri velike vozove najraznovrstnejšega blaga: krožnike, čaše, perilo, stolice, namizne prte itd. Na podlagi rezultata teh preiskav je bilo uvedeno kazensko postopanje proti 57 sobarjem. Eden prizadetih sobarjev se je celo radi tega ustrelil z revolverjem, še predno je bil zaslišan. A kako se je zaključilo to kazensko postopanje, navedeno na podlagi avstrijske Lloydove družbe, oziroma ravnateljstva nje proti lastnim uslužbencom? Že tekom preiskave se je izkazala nedolžnost 43 sobarjev. Proti ostalim štirinajstim se je pa vršila te dni razprava na c. kr. okr. sodišču v Trstu, in sicer pri sodniku, sodnemu tajniku drju. Quarantotto. In na razpravi so bili vsi sobarji oproščeni, ker se je dokazalo, da so vse predmete, ki jih je policija našla na njih stanovanjih, pošteno plačali. — Kakor smo že povedali mi v notici dne 9. marca, sestavi provijantni urad Lloydja natančni zapisnik vseh predmetov, ki jih vsakokrat za vsako vožnjo izroči sobarjem dotičnega parnika. Dotičen zapisnik mora sobar podpisati in je potem odgovoren za vse izročene mu predmete. Ko se parnik povrne z vožnje v Trst — kjer ni več treba sobarja — pride uradnik provijantnega urada in temu izroči sobar nazaj vse predmete na podlagi zapisnika. Če se je slučajno kak predmet količkaj — tudi najmanjše pokvaril, ali če slučajno kakga predmeta sobar ne more najti, ali če je sploh pokvarjen ali pa izgubljen, mora sobar dotični predmet plačati: uradnik zasebeji predmet in potem se sobarju na plači odtrga, kolikor je bil vreden, oziroma cenjen dotični predmet. Vse take količkej pokvarjene, ali pa v hipu ne najdene predmete, ki jih je pošteno plačal pa nese potem sobar domov. In sodnija je dobila dovolj dokazov, da to od-

govarja resnici, ter je oprostila še poslednjih 14 sobarjev s motivacijo, da je bila obtožba neutemeljena, ker sploh ni bilo nikake krivde. — Tako lahkomišelnost je postopala Lloydova družba proti lastnim uslužbencom.

Iz Amerike nazaj. S parnikom „Laura“ avstro-amerikanske paroplovne družbe se je včeraj pripeljalo v Trst iz Amerike približno 700 izseljencev. Večina teh so Madžari, po številu jim slede Hrvati; mnogo je tudi Nemcev, nekaj je Kranjcev in nekaj Korošcev. Odšli so dalje iz Trsta s tremi vlaki. — Dne 26. t. m. pripluje v Trst parnik „Carpatia“ parobrodne družbe „Ounard line“, in s tem parnikom se povrne iz Amerike v staro domovino nič manj, nego kakih 1500 izseljencev. — Kakor se vidi, je Amerika popolnoma falirala.

Nagla smrt. V Trstu je zadela kap 48 letnega kovača Mihaela Kovača, ki je bil takoj mrtev.

Samomor. V Trstu se je 60letna omožena Roza Černič vrgla iz tretjega nadstropja na ulico in obležala mrtva.

Velik ogenj v Trstu. V Trstu je pogorela tovarna Tom. Holta. Škode je 200.000 kron, 120 delavcev je prišlo ob kruh.

36 metrov globoko se je vrgel v Pulju 26letni mehanik Rudolf Zohil. Seveda je bil takoj mrtev in strašno razmesarjen. Vzrok jetika.

Smrti rošen. Na Lloydovem parniku „Galatea“, ki se je pri Sibeniku potopil, je bil tudi prof. Merhar iz Trsta ter se rešil gotove smrti z drugimi potniki vred.

Štrajk trgovskih pomočnikov na Reki. Trgovski pomočniki na Reki štrajkajo, ker delodajalci nečesto izpolniti njih zantev glede odpiranja in zapiranja trgovin.

Na avstrijskih vsedolžnih je bilo 31. decembra 1907 sledeče število slušateljev: na Dunaju 8690, v Inomestu 1106, Gradcu 2028, Pragi 3911 na češki in 1718 na nemški univerzi. v Lvonu 3710, Krakovu 2791, Črnovicah 836. Vse vpisanih slušateljev je bilo torej 24.790.

Glas iz občinstva. Piše se nam: Čast slovenskega stolnega mesta bi morala biti prva skrb prebivalcev domačinov. Ali za to se jako malo brigajo ljudje okrog mestne klavnice. Do stražnice v Židanovi hiši vlada še red in mir, naprej pa se inteligen ten in malo bolje oblečen človek skoraj ne sme pokazati. Tamkajšnja šolska mladina se zbira na trati zraven prostora za živalski semenj. Od tam se razlega kričanje po cele popoldneve od dnevih, ki so prosti šolskega pouka. Divje vpitje se čuje na eni strani do Golovca, na drugi pa tja do vojašnice. Gorje mimoidočemu človeku, ki ga ta drhal ne pozna in se ga zato ne boji! Nič hudega slu teč pride tujec mimo viggama in nanj jame leteti iz zasede prst, kamenje, kosl lesa itd. Ako se pasant ozre, mu prične nadebudna mladež kazati osle in fige. Baraba, pankrt, to so najnavadnejši priimki, ki lete na mimoidočega. Tej mladi fakinaži prvakuje pobalin, čigar predrznost presega vse meje. Ta 14letni pobalin je prava kuga za otroke, ki jih zbira okrog sebe in hujska na mimoidoče. Šola, a v prvi vrsti starši — na krov!

— Več v bližini stanujočih.

Otroci sirote pod 3. letom, zlasti oni, ki so v tuji, plačani rejli, se bodo odslej v Ljubljani po naročilu in v imenu varstvene oblasti zdravniško nadzorovali. To nadzorovanje naj odpravi in prepreči pogo ste, usodepolne nedostatke v otroški oskrbi in naj posreduje pomoč, kjer treba. Drage volje so prevzeli ta človekoljubni posel gospodje zdravnik dr. Demeter Bleiweis-Trsteniški, dr. Bogdan Derč, dr. Fran Ilmer, doktor Otmar Krajec in dr. Vladimir Rudež. Vsak ima svoj krajni okoliš, kjer bo v primernih rokih obiskoval v nadzorstvo mu izročene rejence.

Tujaki promet v Ljubljani. V četrtak, dne 23. t. m. obišče Ljubljano večja potovalna družba na svojem potovanju v Italijo. Potovanje je priredila potovalna pisarna „Ham-burško-ameriške lirije“ v Monakovem ter šteje družba okoli 100 oseb, večinoma članov nemškega „Flottenve-reina“ na Bavarskem. Da se je interna-cionalno potujoče občinstvo, ki se je doslej navadno vozilo le mimo Ljubljane, začelo intenzivneje zani-mati tudi za naše mesto, je sad mar-ljivega delovanja raznih faktorjev, ki se trudijo za povzdigo tujskega pro-meta in je le želeto, da bi nas take velike potujoče družbe čim pogosteje obiskavale. Tujce sprejeli in vodili bodo po mestu, gospodje odborniki deželne zveze za tujski promet na Kranjskem.

Meščanska pivnica (Hafner-jeva restavracija) na Sv. Petra cesti se odpravi sopej jutri. Prevzel jo je g. Dekleva. Radi pomanjkanja pro-stora smo dotični iniserat preločili na jutri, na kar s tem opozarjamo.

Tatinska ciganka. Predvčerajšnjim je prišla v trgovino urarja Jo-žefa Eberla na Mestnem trgu eigan-ka Marija Brajdičeva kupovat kora-

le. Ko je hotela oditi, je utrak opazil, da je izginil z njo tudi 50 K vreden briljantni prstan. Eberle je ciganko trdo prijel za prstan, katerega mu je po daljšem obotavljanju le dala na-zaj. Nato je poklical stražnika, ki je baburo aretoval. Na policiji je rekla, da se piše Marija Vajdič doma iz Brusnic, mož pa da ima v Mengšu potovalno strelišče. Svojega 6 mese-čev starega otroka je bila pustila za toliko časa, da je šla po mestu »na-kupovat«, pri nekem puškarju. Poli-cija je poslala nato po otroka in ga izročila materi. Ciganka je imela pod zgornjim krilom prišit velik žep, kakršne imajo sploh take tatice že običajno. Pri nji so našli tudi nekaj obleke, za katero se je konstatovalo, da jo je deloma pokradla pri stari-narju Kraškoviču, deloma pa so oškodovanci se neznani. Navihanko so izročili deželnemu sodišču v pre-iskovalni zapor.

Kaznovana lahkomišelnost. Vče-raj proti 5. popoldne so šli v Šolskem drevoredu v rešilni čoln 4 dečki v starosti od 6 do 12 let. Ker so po čol-nu le preveč skakali in ga zibali semtertja, se izpuli pri verigi vijak in tako odnese voda z dečki čoln dal-je. Ko čoln priplava na drugo stran Ljubljance, a ne prav do brega, sko-či en deček v vodo in se začne potap-ljati. Tudi drugi je posnel svojega tovariša, katerega je hotel rešiti, a tudi ta je začel gagati. Med tem so delavci se pravčasno ujeli čoln in rešili iz njega še ostala dva trepetajo-čja dečka. Ko je videl ključavni-čarski mojster g. Fran Breskvar, da se prvima dvema že slaba godi, je skočil v vodo in ju hotel rešiti. Takoj se ga oklene prvi potapljaajoč dečko za noge tako, da ni mogel po druge-ga dalje v vodo, ampak so podali drog, za katerega se je oprijel in tako sta bila oba rešena gotove smrti. Eden je bil v vodi že tako oslabe, da so ga morali prenesti na dom. Vse-kako je bila za vse velika nevarnost, da utonejo, ko bi vse bilo še pravo-časne pomoči. To naj bo starešem opo-min, da svojo deco svare pred tako lahkomišelnostjo.

Goljuf ključavničar. Leta 1884. v Varaždinu rojeni ključavničarski pomočnik Jožef Petranović je 14 dni stanoval in bil na hrani pri delavce-vi ženi Mariji Bešterjevi, danes jo je pa natihioma odkuril iz Ljubljane, ne da bi bil poravnal svoj dolg.

Zaradi prevelike nedostojnosti je bil včeraj v »Zvezdik aretovan de-lavec Vincencij Moretti iz Porto Tol-lo v Italiji. Bil je pa tako nasilen, da je moral priti stražniku na pomoč neki podčastnik.

Iz Amerike se je včeraj pripel- lalo 107 Slovencev.

Zamenil je v torek neki gospod v neki gostilni na Sv. Petra nasipu svoj slabi dežnik z boljšim. Lastnik izve njegovo ime pri policiji.

Drobne novice.

— **Za načelnika srbskega ge-neralnega štaba** je imenovan bivši vojni minister Putnik.

— **Bitka v kaznilnici.** V Penzi na Ruskem je 11 političnih kaznen-cev z bodali umorilo dva paznika, nakar so prodrli strop ter hoteli skozi streho pobegniti. Proti stražnikom so vrgli na dvorišče bombo. Razvila se je pravcata bitka, pri kateri so straže postrelile osem kazencev; le dvema se je posrečilo pobegniti.

— **Spomenik velikemu knezu Sergiju** so postavili v Kremlju (Moskva) na mestu kjer je bil umorjen.

— **Anarhisti na delu.** V Parizu aretirani trije anarhisti so priznali, da jih je odposlala zarota, ki je namera-vala izvršiti atentat na carja povodom obiska Fallieresa v Petrogradu.

— **Bolezen Telstega** ni nevarna, temuž se je le obnovila stara bolezen v želodcu in črevesju.

— **Za zidanje palače vojnemu ministarstvu** na Dunaju je prispelo 67 načrtov.

— **Zaradi škandaloznih afer v Kieju,** ki so jih unganjali častniki s pomočjo neke brezvestne babice, je dosedaj odpuščenih iz službe 12 čast-nikov.

Razne stvari.

* **Organizacija zagrebških hu-harja.** Med zagrebškimi kuharicami se je začelo živahno gibanje za usta-novitev »strokovne organizacije«. Glavna naloga nove organizacije bo, prisiliti tuje kuharice, ki so prišle iz Avstrije in Ogrske ter so vzele do-mačinkam najnižbolje službe, da zapu-ste Zagreb. Kako namerava to izve-sti organizacija, povedalo se bo na glavnem zborovanju.

Telefonska in brzojavna poročila.

Konferenca s podpredsednikom maloruskega kluba.

Dunaj 17. aprila. Baron Beck je imel sredi dolgotrajno konferenco

s podpredsednikom maloruskega kluba baronom Vasilkom. Vasilko je od-potoval danes v Italijo.

Kriza v maloruskem klubu.

Dunaj 17. aprila. Predsednik malo-ruskega kluba prof. Romančuk je odstopil. Zatrjuje se, da nametava odstopiti tudi podpredsednik baron Vasilko.

Ministrski predsednik na Brionskih otokih

Dunaj 17. aprila. Ministrski pre-dsednik baron Beck je danes odpo-toval na Brionske otoke, kjer ostane do srede. Dotlej bo mirovala vsa politika.

Kdo je najresnejši kandidat za ga-liškega namestnika.

Dunaj 17. aprila. Imenovanje novega gališkega namestnika se bo izvršilo šele po praznikih. Najresnejši kandidat za to mesto je sedaj bivši naučni minister vitez Madeyski.

Pakt z Nemci.

Praga, 17. aprila. Dr. Kramář je poslal iz Opatije brzojavko, v ka-teri odločno zanika vest, da bi on imel kak pakt z Nemci glede notranje-ga češkega uradnega jezika. Tudi dr. Pacak dementuje za se in za dr. Fortha to vest. Vkljub temu vzdržuje „Venkov“ svojo trditev glede pakta imenovanih politikov z Nemci.

D'oboj bana barona Raucha.

Zagreb, 17. aprila. Ban baron Rauch je poslal predsedniku hrvaškega sabora in načelniku srbske sa-mostalne stranke dr. Bogdanu Me-dakoviću svoje sekundante ter ga pozval na dvoboj. Rauchova sekun-danta sta Julij pl. Jellacich in polkovnik Korda. Dr. Medaković je dvoboj sprejel in bo imenoval svoje sekundante. Rauch je bil baie od zgoraj prisi jen iskati satisfakcijo, ker ga je srbska samostalna stranka v svoji zadnji izjavi naravnost imeno-vala lažnika, obrekovalca in denuncijanta.

Srbski poslanec Pribičević obtožen radi veleizdaje?

Zagreb 17. aprila. Nekateri listi so priobčili vest, da je drž. pravnik Vancaš dobil ukaz od vlade, naj da aretirati poslance in urednika „Srbo-brana“ Pribičevića radi veleizdaje, češ, da je bil v zvezi z listom „Otač-bina“ v Banjaluki. Vancaš je napram sodniku „Agr. Tagblatta“ izjavil, da mu ni ničesar znanega o kakšnem vladnem ukazu. Pribičević pa iz-javlja, da ni bil nikdar v kakršnikoli zvezi z „Otačbino“.

Črnogorski knez na povratku.

Petrograd, 17. aprila. Črnogor-ski knez Nikola je danes odpotoval iz Petrograda. Na kolodvor so ga spremlili vojni minister, železniški mi-nister, načelnik generalnega štaba in več višjih dostojanstvenikov.

Slovenci in Slovenke! Ne zabite družbe sv. Cirila in Metoda!

Javna zahvala.

Dolgoletni podpornik našega društva gosp. Štefan Klan, posestnik l. d. v Ljubljani, je daroval povodom petja žalostink njegovi umrli gospe Mariji Klan paskemu društvu „Slavec“ vsoto 120 kron, a ob- enem pa pristopil k društvu kot ustanovni član z vsoto 40 kron. Za oba velikušana čina izreka plemenitemu rodoljubu iskreno zahvalo 1395

odbor slov. del. pev. društva „Slavec“.

Sili na vodo, topli sečno kislini.

VITA Prirodni naravni- litalni uralec proti sečni kislini, protima- sečnemu tolu, želo- čnim in črevesnim ko- tarom, boleznim na mehurju in ledlačah. — Napredaj povod, v Ljubljani pri Mihaelu Kastnerju. 1373 1

Sanatogen

Več nego 5000 profesorjev in zdravnikov vseh kulturnih dežela ga je sijajno ocenilo kot najuspešnejši krepilni in ožvečevalni pomoček.

Krepi telo. Jači živce.

Dobiva se po lekarnah in droge-rijah. Knjičice polija nastoj in pošilne prosto Bauer & Cie., Berlin, SW. 48. — Generalno zastopstvo: C. BRADY, Dunaj I., Fleisch- 1367—1 markt 1.

Meteorološko poročilo.

Vilina nad morjem 308. Srednji sredni tlak 736.9 mm.

april	Čas opazo- vanja	Stanje baro- metra v mm	Tempe- ratura	Vetrovi	Nebo
16.	9. zv.	738.0	85	sl. jug	ak. jasno
17.	7. zj.	739.0	68	sl. izzhod	oblačno
	2. pop.	739.1	178	sl. izzhod	del. jasno

Srednja večerajšnja temperatura 10.2° mm norm. 98 mm. Padavina v 24 urah 0.0 mm.

Rodbina Bahovčeva naznanja potrti od globoke žalosti vsem sorodnikom, prijateljem in znanem prežalostno vest, da je njih iskreno ljubljena nepozabna hči, odnosno sestra in teta

sestra DOMINIKA BAHOVEC

predstojnica hiralnice sv. Jožefa

po kratki mučni bolezni, previdena s sv. zakramenti za umirajoče, danes ob polu 1. popoldne v 47. letu starosti mirno preminila.

Pogreb predrage pokojnice bo v soboto, dne 18. aprila ob 5. popoldne iz hiše žalosti, Radeckega cesta 11 na pokopališče k Sv. Križu.

Sv. maše zadušnice se bodo darovale v več cerkvah.

Premilo rajnico priporočamo v blag spomin in molitev.

V Ljubljani, 16. aprila 1908.

(Brez vsakega posebnega obvestila.)

Zahvala.

1385

Globoko potrti vsled prerane izgube iskreno ljubljene soproge, ozir. matere, stare matere, tašče, gospe

Marije Tušák roj. Borko

trgovke in posestnice

si dovoljujemo tem potom izraziti presrečno zahvalo za številne dokaze najodkritosrčnejšega sožalja, za krasne darovane vence ter za častno, izredno številno spremstvo pri pogrebu nepozabne nam pokojnice.

Posebno se še zahvaljujemo slavnemu učitelstvu, č. g. Davorinu Osejaku, župniku v Št. Petru pri Radgoni in vsej drugi častiti duhovščini ter gospodom pevcom in pevkam za tolažilno nagrobno petje.

Izkrena zahvala daljnima spremljevalcema na zadnji poti iz Mozirja ter zastopnikom trvdik Sadnik & Kraker v Ptuj, Pirhan v Mariboru in Leposcha v Ptuj.

Sv. Anton v Sloven. goricah, dne 15. aprila 1908.

Žalujoči obitelji

Tušák-Klemenčič

BLUZE

30 največja izbira v svili in drugem modnem blagu tudi po meri. Vsakovrstna krila, perilo

In otročje oblekce

priporoča po najnižjih cenah

M. KRISTOFIČ

por. Bučar

STARI TRG št. 28.

Za praznike!

Da zamoremo ustreči želji p. n. odjemalcev nabavili smo posebno še različna vina samo prve vrste, za kojih pristnost se popolnoma jamči, ter zagotavljamo vedno točno in vestno postrežbo.

385-17 Cene vin:

Isabella črna	liter	28 kr.
Furlansko črna	"	32 kr.
Teran istrski črn	"	36 kr.
Refoško istrski črn	"	40 kr.
Modra frankinja	"	44 kr.
Gviček najfinjši	"	44 kr.
Burgundec	"	48 kr.
Teran braški	"	60 kr.
Vipavsko belo	"	32 kr.
Istrsko belo	"	32 kr.
Goriško rumeno	"	36 kr.
Rebula prve vrste	"	40 kr.
Rizling goriški	"	52 kr.
Muskatelec	"	60 kr.
Pelinkovec (Wermouth)	"	80 kr.

Z velespoštovanjem

Prva goriška vinska klet
Ljubljana, Stari trg št. 13.

Postelino perje in puh

oprano in osnaženo
1/2 kg od 45 kr. naprej

132-14 prodaja
C. I. Hamann
v Ljubljani.

Hotel „Južni kolodvor“

(A. Seidel.)

Na velikonočni ponedeljek, dne 20. aprila

velik

KONCERT

popolne

ljublanske Društvene godbe.

Začetek ob 8.

Vstop prost.

Za obilen obisk se priporoča

A. SEIDEL

hotelir.

1390

Futina za kose sprejme mlade

fužinske kovače

pod ugodnimi pogoji takej v trajno dele.

Prošnjiki naj se obračajo na fužino Zollinger v Himmelbergu na Koroškem.

1228-10

Glavnik za barvanje las!

Z navadnim česanjem ispremenimo sive ali rdeče lase v pristno svetlo plavo, rjave ali pa črne! Popolnoma neškodljivi! Se rabi lahko leta in leta

Na tisoče v rabi! Komad 5 K. Raspošilja

J. Schüller na Dunaju II/2

9 Kurzbaugasse št. 4/30. 2947

Mestna hranilnica ljubljanskega predužno vest, da je njen velezaslužni predsednik, gospod

1331

Franc Kollmann

dne 16. t. m. v Arco preminul.

V Ljubljani, dne 17. aprila 1908.

Ravnateljstvo.

Trgovska in obrtniška zbornica za Kranjsko naznanja tužno vest, da je njen velezaslužni mnogoletni podpredsednik, gospod

1494

Franc Kollmann

veletržec, predsednik mestne hranilnice v Ljubljani itd.

danes ob 6. uri zjutraj v Arco preminul.

V Ljubljani, dne 16. aprila 1908.

Robert Kollmann naznanja v svojem in v imenu svojih sorodnikov žalostno vest o smrti svojega iskreno ljubljene, dobrega očeta, gospoda

Fraňa Kollmanna

trgovca in hišnega posestnika, predsednika mestne hranilnice, podpredsednika trgovske in obrtne zbornice itd.

ki je včeraj po daljšem trpljenju, previden s sv. zakramenti za umirajoče, v 68. letu starosti ob 6. uri zjutraj v Arco na Tirolskem Bogu vdan preminil.

Zemljski ostanki se pripeljejo v nedeljo ponoči iz Arca v Ljubljano. Pogreb se vrši v ponedeljek, dne 20. aprila t. l. ob 3. popoldne iz hiše žalosti, Mestni trg št. 7. k Sv. Krištofu.

V Ljubljani, dne 17. aprila 1908.

1392

Bog vsegamogočni je v nerazrešljivem sklepu sklenil mojega iskreno ljubljene, presrečnodobrega soproga, gospoda

Viktorja Klinarja (Petrana)

zemlj. posestnika na Bledu

v četrtek, dne 16. aprila 1908 po dolgem, mučnem trpljenju, previdenega s sv. zakramenti za umirajoče v 70. letu starosti, poklicati s te doline solza v boljši drugi svet.

Zemljski ostanki dragega pokojnika se bodo 18. t. m. v kapeli Leonišča blagoslovili in nato prepeljali na Bled. Pogreb bo 20. t. m. ob 4. na Bledu od domače hiše v Mlinem na pokopališče na Bledu.

Ljubljana-Bled, dne 17. aprila 1908.

Ivana Klinar

soproga.

1393

Stanovanje

1886 mirna stranka brez otrok za majev termin. 1369-2

Kdo, pove uprav. „Slov. Naroda“.

Dobro ohranjeno

moško kolo

se kupi.

Naslov se izve v upravništvu „Slov. Naroda“.

1362-2

Zavarovalnica prve vrste išče za Ljubljano in Kranjsko spretnega

akviziterja

ki se mora poglavito baviti z zavarovanjem za življenje in nezgode. Ugodni pogoji.

Ponudbe z navedbo referenc in prejšnjega poslovanja pod „Dauernd 200 W.“ na anončno ekspedicijsko Kienreich v Gradcu.

1386-1

ključarska pomočnika

in enega

vajenca

sprejme takej v trajno delo z dobrim zaslužkom trvdka Rudolf Geyer v Ljubljani, Hiltjerjeve ul. (Gradišče.)

1360-

Inspektorje

zavarovalniške stroke (zavarovanje življenja) zmožne slovenščine in nemščine, ki imajo na Kranjskem dobre zveze in so zaupni v vsakem oziru, sprejme takej starorenomirana zavarovalnica za življenje z gotovo plačo.

1387-

Ponudbe z navedbo referenc pod „Zavarovalnica“ na uprav. „Slov. Naroda“.

V 1128-3

Moderne srajce za gospode

spodnje hlače, spalne srajce, ovratniki, zapestnice, naprsniki, nogavice, naramnice, kravate, gumba, žepne rute vedno v največji izbiri pri

P. Magdić, Ljubljana, Prešernove ulice šte. 7.

Zaradi pozne sezi je prodaja najnovejšo damsko, moško, dekleško, deško in otroško konfekcijo tudi pod lastno ceno

1001-25

O. Bernatovič

„Angleško skladišče oblek“

v Ljubljani, Mestni trg šte. 5.

Gričar & Mejač

Zaloga zgotovljenih oblek za gospode in dečke.
Konfekcija za dame in dečke.

Ljubljana
Prešernove ulice št. 9.

Velika zaloga oblek

za gospode in dečke

Ljubljana Dvorski trg 3. **A. KUNC** Ljubljana Dvorski trg 3.

Strokovnjaška postrežba

1174-

po stalnih, na vsakem predmetu označenih cenah

Moderne obleke za gospode	od kron	20-	naprej
površniki	"	30-	"
pelerine	"	16-	"
hlače	"	6-	"
turistne obleke	"	34-	"
modni telovniki	"	6-	"
salonske obleke	"	64-	lastni izdelek
smoking obleke	"	56-	"
šolske obleke	za dečke	od kron	6-
elegantni kostumi	"	7-50	"
površniki (Bootsjaken)	"	12-	"
pelerine	"	6-	"
hlače	"	3-20	"
štajerski kostumi	"	9-	"
hlačke iz imit. irhovine	"	3-50	"
mornarski kostumi (z dolgimi hlačami)	"	18-	"

Sprejemajo se vsa popravila oblek iz lastne zaloge

Na deželo se pošiljajo obleke na izber.